

JOKAISELLA ON OIKEUS ONNISTUA – PEDAGOGISIA POHDINTOJA

YKSILÖLAJIEN OHJAUKSESTA: Jatkokurssin pedagoginen tehtävä

Iiro Linden, iiro.linden@gmail.com, lasten ja nuorten tankotanssi ja ilma-akrobatia

1 LASTEN JA NUORTEN PEDAGOGISEN TUEN TARPEET JA NIIDEN OHJAUKSELLINEN TUKEMINEN

Yhdistyksemme tarjoaa kaikenikäisille opetusta tankotanssissa ja ilma-akrobaatiassa, mutta erityisesti toimintamme painottuu lapsiin ja nuoriin. Yhtenä ryhmänä ohjaan tankotanssin pienryhmää, jossa on 8-11-vuotiaita lapsia. Osa heistä on vasta aloittanut tankoilun, kun taas osa on harrastanut sitä jo useamman vuoden. Tämä ikä- ja taitotasero asettaa omat haasteensa ohjaukselle. Vaikka ikähaarukka ei ole valtava, 8-vuotias on usein luonteeltaan hyvin erilainen kuin 11-vuotias.

Tähän kyseiseen ryhmään on osallistunut tänä syksynä ensikertalaisena eräs 8-vuotias tyttö. Hän on siis sekä kokemukseltaan, että iältään viiteryhmän alarajalla. Kumpikaan näistä ei itsessään toki vääjäämättä kerro erityisestä ohjauksellisesta tuen tarpeesta. Tässä tapauksessa kyseessä on kuitenkin lapsi, joka on hyvin leikkisä, arka sekä luonteeltaan ailahtelevainen. Ryhmän muut lapset ovat ikärajan toisesta ääripäästä ja yhtä lukuun ottamatta huomattavan kokeneita tankotanssijoita ja itsevarmoja.

Nämä kaikki edellä mainitut seikat yhdessä saavat usein tunneilla aikaan muun muassa tilanteita, joissa tämä nuorin tyttö tuntuu ajautuvan muista erilleen, turhautuvan tai lannistuvan. Tilanne ei ole missään nimessä hänelle helppo ja ymmärrettävästi hän kokee tunteita helposti ulkopuolisuuden tunnetta, joka johtaa näihin tilanteisiin. Näillä tilanteilla on ehdottomasti vaikutusta myös hänen itsetuntonsa kehitykselle, koska lapsille on tärkeää kokea kuuluvansa joukkoon (Cacciatore, 2024). Ikänsä puolesta hän on myös haavoittuvassa iässä, joka voi vahvistaa yksinäisyyden tunnetta (Sinkkonen, 2024).

Yksilölajina tankotanssi soveltuu hyvin opetuksen yksilölliseen eriyttämiseen. Tämä onkin yksi keskeisimmistä tavoistani kyseisen lapsen tukemisessa. Esimerkiksi erilaiset harjoiteltavat liikkeet on mahdollista eriyttää vaikeampiin ja helpompiin variaatioihin,

jolloin myös vähemmän kokeneet harrastajat pääsevät kokemaan onnistumisen tunteita. Lähtökohtaisesti kaikki yhdistyksemme ohjaus on myös pienryhmäopetusta, jolloin yksilöiden tarpeet on mahdollista huomioida paremmin. Esimerkkitapauksen pienryhmässä on vain seitsemän oppilasta.

Eriyttämisen lisäksi olen kokenut myönteisellä palautteella, erityisesti nimettynä, olevan erityisen suuri vaikutus opetustilanteen sujuvuuteen (Cacciatore 2024).

Esimerkkiryhmäni tytöllä tuntuu olevan luontaisesti suuri tarve saada keskimääräistä enemmän huomiota. Tähän on ollut toimiva ratkaisu antaa usein pieniä kehuja yrittämisestä, jolloin huomiontarve täyttyy, mutta aikaa riittää myös muille ohjattaville.

2 PEDAGOGISIA AJATUKSIANI INKLUSIIVISEN JA MONINAISUUTTA KUNNIOITTAVAN VUOROVAIKUTUKSEN MERKITYKSESTÄ HARRASTUSTOIMINNASSA

Ohjaan lasten ja nuorten tankotanssia sekä ilma-akrobatiaa. Pidän kyseisten lajien ohjaamisesta, koska ne tarjoavat hyvää vastapainoa valtavirran joukkuelajeille ja niissä on hyvä mahdollisuus päästä ilmaisemaan itseään ilman riippuvuutta muista. Koen että on monia, joille joukkuelajit sekä niiden kilpailullisuus tuntuvat vieraalta. Tämä kilpailullisuus voi myös aiheuttaa liiallisia suorituspaineita, joka pahimmillaan johtaa harrastamisen lopettamiseen (Sinkkonen 2024).

Yksilöllisellä eriyttämisellä on ohjaamassani harrastustoiminnassa erittäin iso merkitys. Tankotanssi ja ilma-akrobatia ovat taitolajeina perusluonteeltaan sellaisia, että harrastajien tasoerot voivat olla merkittäviä. Liian vaikeat temput turhauttavat, mutta toisaalta liian helpot käyvät puuduttaviksi. Etenkin lapsilla ja nuorilla on yksilölajissakin taipumusta vertailla omaa tekemistä toisiin. Ryhmissäni pyrin avoimesti puhumalla muodostamaan ilmapiirin, jossa kaikki kilpailevat vain itsensä kanssa ja yrittävät ylittää itsensä. Inklusiivisuuden kannalta tämä on yksi minulle tärkeimmistä asioista opetuksessani, koska kaikki ovat yksilöitä ja uuden asian oppimiseen voivat vaikuttaa fyysisten seikkojen lisäksi myös pedagogiset ja kognitiiviset seikat.

Kun yksilö ei jatkuvasti joudu peilaamaan itseään muihin, hän on vapaampi miettimään itse omia heikkouksiaan ja vahvuuksiaan. Tämä mahdollistaa henkilökohtaisen kehittymisen epäterveen kilpailemisen sijaan. Tämä vuorostaan mahdollistaa onnistumisen tunteiden kokemisen paremmin ja laajemmalle joukolle, koska kaikki voivat ylittää itsensä sen sijaan että vain yksi voittaisi kaikki muut.

Yksilölajeissa on kilpailullisuuden puutteen ja itsenäisen tekemisen käänköpuolena yhteisöllisyyden rakentamisen haaste. Lapsille ja nuorille on tärkeää kokea kuuluvansa ryhmään tai yhteisöön, olevansa merkityksellinen ja arvostettu sekä olevansa riittävä sellaisena kuin on (Cacciatore 2024, Sinkkonen 2024, Vuorinen 2024). Omissa ryhmissäni pyrin lisäämään yhteisöllisyyttä useilla pienillä konkreettisilla teoilla: Kohtaan kaikki oppilaat henkilökohtaisesti heidän saapuessaan ja lähtiessään. Osallistan oppilaita ryhmänä ja yksilöinä tuntien sisällön suunnitteluun. Nuorimpien oppilaiden kohdalla vaihdamme myös ryhmänä kuulumisia erillisissä alku- ja loppupiireissä.

Yhteenvedona voidaan todeta, että vaikka inklusiivisen ohjaamisen näkökulmasta yksilölajeilla on tiettyjä etuja joukkuelajeihin verrattuna, niillä on myös omat haasteensa. Hyviä pedagogisia periaatteita noudattaen yksilölajien harrastajille on helppo tarjota yksilöllisyyttä kunnioittavat puitteet harrastaa ja kokea onnistumisen tunteita. Erityistä huomiota vaaditaan kuitenkin hyvän yhteisöllisyyden muodostamisessa.

LÄHTEET

Cacciatore, R. (2024). *Haasteet taidoiksi, itsetuntoa, innostusta ja yhteishenkeä lisäten* [Suullinen esitys]. Inklusiivinen pedagogiikka ja lapsen tuen tarpeet harrastustoiminnassa 22.10.2024. Taideyliopiston Avoin kampus

Sinkkonen, J. (2024). *Harrastus lapsen ja nuoren hyvän kehityksen tukena* [Suullinen esitys]. Inklusiivinen pedagogiikka ja lapsen tuen tarpeet harrastustoiminnassa 22.10.2024. Taideyliopiston Avoin kampus

Vuorinen, K. (2024). *Vahvuuspedagogiikka harrastustoiminnan ohjauksessa*
[Suullinen esitys]. Inklusiivinen pedagogiikka ja lapsen tuen tarpeet
harrastustoiminnassa 30.10.2024. Taideyliopiston Avoin kampus

*Jatkokurssin pedagogisen tehtäväni saa tekijänimelläni jakaa avoimesti aoe.fi-
sivustolla ja artikkelin kirjoittajana olen huolehtinut ja vastaan artikkeliin liittyvien
kuvien julkaisuluvasta.*